

בש"פ 5008/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5008/23

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בחיפה-עמ"ת 34821-06-23 מיום 19.6.2023 שניתנה על ידי השופטת ג' ציגלר

בשם המבקש: עו"ד מוטי לוי

החלטה

1. לפניי בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה (השופטת ג' ציגלר) ב-עמ"ת 34821-06-23 מיום 19.6.2023, בגדרה נדחה ערר המבקש על החלטת בית משפט השלום בעכו (השופטת פ' ג'ובראן מילר) ב-מ"ת 834-04-23 מיום 14.6.2023.

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו מעשי אלימות כלפי רעייתו (להלן: המתלוננת) בשני מועדים שונים. בכלל זה, תואר כי המבקש חנק את המתלוננת, נגח במצחה והכה אותה בפניה וגופה, בחלק מהפעמים לעיני מי מילדיהם הקטינים. כן איים עליה כי יתקוף אותה ו"ישבור" אותה בפני אחד מילדיהם. בגין המעשים המפורטים בכתב האישום, יוחסו למבקש שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ואיומים לפי סעיף 192 לחוק.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום נגד המבקש, הגישה המשיבה בקשה למעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. בבקשה נטען, בין היתר, כי יש ראיות לכאורה להוכחת אשמו של המבקש וכי קמות עילות למעצרו נוכח קיומם של חזקה סטוטורית למסוכנותו (סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)), וחשד סביר כי יסכן את ביטחון המתלוננת אם ישוחרר (סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים).
4. ביום 9.4.2023 בית המשפט עמד על כך שהצדדים אינם חלוקים על קיומן של ראיות לכאורה ועילה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים. בטרם התקבלה החלטה סופית בבקשה, התקבל תסקיר מעצר- בו נמנע שירות המבחן מלבוא בהמלצה טיפוליתבעניינו של המבקש, וכן תסקיר משלים-בו פורטה התרשמות גורמי הטיפול בקהילה הטיפולית מלכישוע כי המבקש מתאים לטיפול, לצד אמירת שירות המבחן כי לא יתנגד לכך.
5. בית משפט השלום קיבל את בקשת המשיבה, משלא מצא כי יש בשילוב המבקש במלכישוע כדי לאיין את מסוכנותו הגבוהה, הנלמדת מהאמור בתסקיר המעצר כי המבקש סובל מהתמכרות לסמים ואלכוהול המזינה את אלימותו; חשש המתלוננת מפניו; ועברו הפלילי, הכולל הרשעה בגין אלימות כלפי המתלוננת. הודגש, כי נוכח מסוכנות זו ישנו ספק אם הורי המבקש יוכלו לשמש כערבים מגבים מתאימים. עוד נקבע כי אין מקום להורות על שחרור לחלופת מעצר על אף המלצת גורמי הטיפול במלכישוע, וזאת נוכח התרשמות שירות המבחן, וכן התרשמותו הישירה של בית המשפט, כי המבקש אינו רתום להליך הטיפול.
6. בית המשפט המחוזי דחה את ערר המבקש על החלטת בית המשפט השלום, תוך שסמך את ידו על נימוקיה. בכלל זה שב והדגיש כי אין להורות על שחרור המבקש לחלופת מעצרבהינתן המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו למתלוננת, ומששירות המבחן לא התרשם כי המבקש בשל לכך.
7. מכאן הבקשה שלפניי. לטענת המבקש, יש להורות על שחרורו למלכישוע נוכח תמיכת גורמי המקצוע בכך. לשיטתו, עניינו עומדב-"שניים משלושת התנאים" שהתוו בעניין סוויסה לשחרור לחלופת מעצר טיפולית (בש"פ 1981/11 מדינת ישראל נ' סוויסה, פ"ד (3) 101 (2011)). ראשית, משישנו סיכוי ממשי להצלחתו בטיפול, על אף התמכרותו רבת השנים; ושנית, מאחר שמלכישוע היא חלופה "מרוחקת וטובה" אשר יש בה כדי לאיין את מסוכנותו. כן נטען, כי ניתן לשחררו ממעצר גם בהיעדר ערבים מתאימים, תוך שייקבע כי אם יפר את תנאי שהייתו במלכישוע יעצר לאלתר. מטעמים אלה, המבקש טען כי יש להיעתר לבקשה כדי למנוע עיוות דין.
8. דין הבקשה להידחות. הלכה היא כי בקשת רשות לערור על החלטה בעניין מעצר תינתן בצמצום ובמקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או בהינתן סיבות המעלות חשש ממשי כי נגרם בעניינו עיוות דין (בש"פ 7770/22 עאמר נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (15.11.2022)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.
- בענייננו, חלופת המעצר נבחנה ונדחתה על ידי הערכאות הקודמות אשר מצאו כי המבקש אינו עומד, הלכה למעשה, באף תנאי מהתנאים שהתוו בפסיקה לשחרורו לחלופת מעצר (ראו: בש"פ 1485/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (8.3.2018)). מסקנתן מקובלת עליי. בדיון נמצא כי אין ביכולת החלופה המוצעת בכדי לאיין את מסוכנות המבקש, נוכח ההערכה בתסקיר המעצר כי נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה למתלוננת, ובראי משנה הזהירות בה יש

לנקוט במקרים של עבירות אלימות כלפי בנות זוג (בש"פ 7825/22 Zhangjian נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (21.11.2022)).

די היה בקביעה בדבר מסוכנותו של המבקש כדי לדחות את חלופת המעצר, אולם שותף אני גם לקביעת הערכאות הקודמות כי לא היה מקום להורות על שחרורו נוכח אי-הירתמותו לשילוב בהליך טיפולי. לעניין זה יודגש, כי עמדת גורמי הטיפול במלכישוע אינה כובלת את בית המשפט, לא כל שכן כאשר היא עומדת בניגוד לאמור בתסקיר המעצר (ראו והשוו: בש"פ 968/22 ח'וויס נ' מדינת ישראל, פסקה 11 (16.02.2022)). נוכח האמור, אין לפנינו חשש לעיוות דין המצדיק דיון בבקשה ב"גלגול שלישי".

9. הבקשה נדחית אפוא.

ניתנה היום, י"ז בתמוז התשפ"ג (6.7.2023).

שׁוֹפֵט